

страна, това е животътъ въ ада. Другитѣ имъ казватъ: що ви трѣбва ядене пиене, желате тукъ да проповѣдвате! Тѣ сж на дѣсно въ живота; това е райтъ. Значи има два вида проповѣди. И еднитѣ, и другитѣ, обаче, иматъ кандилници и одежди. Еднитѣ, които проповѣдватъ за ада, иматъ кандилници и одежди; и другитѣ, които проповѣдватъ за рая, и тѣ сжщо иматъ кандилници и одежди. Гледамъ, нѣкой кади съ своята кандилница, питамъ го: колко ти плащатъ за това кадене? Все трѣбва да му плащатъ нѣщо! Ами онзи кръчмаръ, който ти проповѣдва за своето винце, т' е. който кади съ своята кандилница, колко ще му платишъ за това кадене? Колко ще му платишъ за това винце? Туй не е упрѣкъ, но казвамъ, че все трѣбва да се плати нѣщо за проповѣдането. Кръчмарътъ казва: азъ съмъ проповѣдникъ. Който иска да слуша моето учение, да дойде при менъ, а който не иска да го слуша, нека излѣзе вѣнъ отъ кръчмата. Защо? Че държавата е узаконила неговото право да продава дада му е патентъ и седи човѣкътъ, продава на законно основание, съ патентъ. Нѣкой казватъ: това не е морално. Хубаво, ако не е морално, какъ тѣй държавата му е дала патентъ? Значи, морално е. Държавата е узаконила неговитѣ права, тя го е признала [за мораленъ проповѣдникъ, който кади въ кръчмата си и праща хората въ ада. Учение е това сега, нѣма какво да се прави. Нѣкой ще кажатъ: това е заблуждение. Какъ да е заблуждение? Патентъ има човѣкътъ! Има, обаче, нѣкои нѣща които не сж патентовани. И онѣзи, които вѣрватъ въ дѣсно, и тѣ иматъ църкви и тѣ сж патентовани. Тия църкви сж държавни сжщо.